

LA RIVALITAT ENTRE AMICS NO EXISTEIX

La història comença amb un gat i un gos, encara que no ho sembli són amics. El gat es diu Rufus i el gos es diu Balto. El Balto i el Rufus són els millors amics, però els seus propietaris no es porten gaire bé. Ells dos es troben d'amagat, perquè sinó, no es poden veure perquè no els deixen.

Un dia van anar a passejar per la ciutat, van veure a la gent i es van espantar una mica perquè no s'ho s'esperaven així. Ells s'ho esperaven net i que la gent cuidés als animals i... Bé en fi era tot el contrari, hi havien llaunes al terra, també hi havia papers de patates i per si fos poc, la gent tractava fatal als animals. Així que el Rufus i el Balto se'n van anar corrents de la ciutat. Diguem que no van tenir una bona impressió. Quan per fi estaven a punt d'arribar a casa seva, va passar un Ferrari a tota velocitat i li va atropellar la pota al Balto, el Rufus es va emportar al Balto a un racó on no pesessin cotxes, va agafar una fulla d'un arbre i li va embolicar la pota. El Balto encara anava coix però ja no li feia tant mal la pota.

Quan van arribar als dos camins on es separaven, es van fer la salutació de col·legues i cadascun se'n va anar pel seu camí.

Un dia el Rufus i el Balto van anar a la platja, el Balto era molt bo amb el bolei platja, però el Rufus no ho era gens, perquè era baixet i no arribava a la pilota. I per si era poc li feia por la pilota, perquè de petit, un dia va anar a la platja i va intentar jugar a bolei platja; quan estava jugant va tocar la pilota, es va enfonsar i es va quedar atrapat a la sorra. Des de llavors no ha tornat a jugar a bolei platja perquè li fa por quedar-se una altra vegada atrapat a la sorra.

Un dia que el Balto estava jugant a bolei platja va venir un equip de veritat i el va desafiar. Quan va acabar el partit l'equip de bolei platja li van dir al Balto que si volia jugar amb ells. El Balto va dir sí, sense pensar-ho ni un segon.

El Rufus l'acompanyava a tots els partits, però hi havia una cosa que el Balto no notava, era que havia deixat de costat al seu amic. El Rufus no deia res perquè ell volia que el seu amic estigués content, així que ho deixava passar. Els dies passaven i passaven, però el Balto continuava sense adonar-se que el seu amic estava sol, completament sol.

Un dia que tornaven d'un partit, el Rufus es va atrevir a dir-li al Balto que es sentia sol i que volia que tornessin a fer la mateixa vida que abans, sense partits, ni equips, ni bolei platja. El Balto va dir que era la mateixa vida que abans i que si no volia anar amb ell doncs que no hi anés. El Rufus es va quedar encara més trist que abans, perquè abans almenys podia estar amb ell, però ara el Balto s'havia enfadat amb el Rufus i si anava amb ell als partits, es notaria molt incòmoda i sabia que ningú el protegiria. Així que el Rufus se'n va anar cap a casa seva.

Quan va arribar el dia de la semifinal, el Rufus no hi va anar, així que com que el Balto no el va veure es va pensar que s'havia enfadat amb ell. El Balto va decidir que com que el Rufus s'havia enfadat amb ell, ell també enfadava amb el Rufus.

Ja havien passat dos mesos i encara no s'havien perdonat. Fins que va arribar un dia que el Rufus, cansat que el Balto i ell encara no s'haguessin perdonat, va anar a demanar-li perdó. En aquell precís moment el Balto també va anar a demanar-li perdó al Rufus. Els dos amics es van trobar pel camí, a la vegada

es van demanar perdó i el Balto va prometre no tornar a jugar a una cosa on no poguessin jugar els dos. El Rufus també va fer la mateixa promesa i els dos se'n van anar a jugar a una cosa que els agradava molt... PERSEGUIR SALTAMARTINS !!!!!!!!!!!!!!!

FI

